

Sygn. akt IV U 49/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 sierpnia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Magdalena Piątkowska

Protokolant : Karolina Nowicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 sierpnia 2019 roku w Ś.

sprawy z odwołania **D. Z.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

w sprawie (...)

(...) z dnia 18.12.2018 roku

o zasiłek chorobowy

zmienia zaskarżone decyzje Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. w ten sposób, iż przyznaje powodowi D. Z. prawo do zasiłku chorobowego za okresy wskazane w zaskarżonych decyzjach.

UZASADNIENIE

Powód D. Z. odwołał się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W. z dnia 12 grudnia 2018 roku odmawiającej mu prawa do zasiłku chorobowego za okres od 5.12.2018r. do 21.12.2018r. oraz z dnia 12 grudnia 2018r. za okres od 2.08.2018r. do 4.12.2018r. W uzasadnieniu wskazał, iż od dnia 2 sierpnia 2018r. niezdolność do pracy spowodowana była bólem i utratą władzy w obu rękach na skutek schorzenia kręgosłupa szyjnego. Poprzedni okres zasiłkowy wynikał z zaburzeń depresyjnych stanowiąc odrębną chorobę.

Pozwany organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie kosztów zastępstwa prawnego. W uzasadnieniu wskazano, iż podstawą decyzji były przepisy ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa. Wskazano, iż powód ma ustalone prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy do dnia 31.03.2020r. Podniesiono, iż niezdolności powoda do pracy w okresach 26.03.2018r. do 2.07.2018r. oraz od 2.08.2018r. do 4.12.2018r. stanowią jeden okres zasiłkowy wobec chorób współistniejących.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód D. Z. w 2015r. przeszedł zawał serca powikłany udarem mózgu. Od 1 marca 2017r. powód korzysta ze świadczeń rentowych z powodu zaburzeń funkcji organizmu po przebytych zawale mięśnia sercowego i następowym udarze mózgu z niedowładem prawostronnym (renta do 2020r.) Okresowo u powoda pojawiają się stany obniżonego nastroju ze spadkiem aktywności, zaburzeniami snu, myślami rezygnacyjnymi ustępujące po kilkumiesięcznym leczeniu. Ostatnio powód był niezdolny do pracy z powodu depresji w okresie od 12.12.2017r. do 2.07.2018r. , po czym odzyskał zdolność do pracy. Utracił ją w dniu 2 sierpnia 2018r. na skutek schorzenia kręgosłupa szyjnego powodującego ból i utratę władzy w kończynach górnych.

Schorzenia dotyczyły innego układu i narządu, nie stanowią tej samej choroby ani chorób współistniejących.

Dowód:

akta ZUS w załączeniu, w szczególności dokumentacja medyczna powoda, orzeczenie lekarza orzecznika

opinia biegłego sądowego k.26

zeznania powoda e-protokół (...)

Ustalen stan faktyczny sąd dokonał w oparciu o wszystkie zgromadzone w sprawie dowody. W zakresie zdolności/niezdolności powoda do pracy oraz charakteru jego schorzeń sąd dał wiarę opinii biegłego albowiem stanowiła wnikliwą i rzetelną ocenę stanu zdrowia powoda rzeczowo i przekonująco uzasadnioną; żadna ze stron nie wносиła do tejże opinii zastrzeżeń, a jak wynika z akt ZUS stanowisko organu rentowego było w sprawie niejednoznaczne i nie pozbawione wątpliwości co do charakteru schorzeń powoda w kontekście nowego okresu zasiłkowego. Opinia biegłego, zdaniem sądu, usunęła te wątpliwości.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym sąd zważył:

Odwołanie podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art. 8 powołanej ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, zasiłek chorobowy przysługuje przez okres trwania niezdolności do pracy z powodu choroby lub niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2 - nie dłużej jednak niż przez 182 dni(...)

Zgodnie zaś z art. 9 ust.2 powołanej ustawy do okresu zasiłkowego wlicza się okresy poprzedniej niezdolności do pracy, spowodowanej tą samą chorobą, jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej a powstaniem ponownej niezdolności do pracy nie przekraczała 60 dni.

Interpretację powołanego przepisu klaruje choćby uchwała Sądu Najwyższego z dnia 2 września 2009 roku wydana w sprawie II UZP 7/09, gdzie wskazano, iż : „ustanie "poprzedniej niezdolności do pracy" (art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego zgłoszonego w razie choroby i macierzyństwa, (...)) oznacza ustanie niezdolności do pracy, w znaczeniu medycznym; ”

Jak wynika z dowodów zgromadzonych w sprawie, a powołanych w stanie faktycznym uzasadnienia, powód odzyskał zdolność do pracy z powodu schorzeń psychiatrycznych dnia 2 lipca 2018r. , a okres od 2 sierpnia 2018 roku to niezdolność powoda do pracy z powodu innego schorzenia- kręgosłupa szyjnego. Rentę zaś z tytułu częściowej niezdolności do pracy powód pobiera wobec odrębnych schorzeń- zaburzeń funkcji organizmu po przebytych zawale mięśnia sercowego i następowym udarze mózgu z niedowładem prawostronnym.

Mając powyższe na względzie Sąd w oparciu o art. 477¹⁴ §2 kpc zmienił zaskarżone decyzje i przyznał prawo do zasiłku chorobowego za okresy objęte tymi decyzjami.